

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De morte, & inferni statu. cap. lii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

est qui me latificet, nisi qui cōtristatur ex me? Et hoc ipsum scripsi vobis, vt non cum venero, tristitiam super tristitiam habeā, de quibus oportuerat me gaudere.

Basil.
Heb. 12.

Solet Deus ex gravissima atque immodica calamitate opem iis afferre, qui eam ab ipso requirunt. Morbo conflictaris? Aequo animo esto. Quem enim diligit Deus, castigat. In egestate versaris? Gaude: quia Lazari bona te excipient. Ignominia propter Dei nomen afficeris? Beatus es: quia huiusmodi ignominia in angelicam gloriam mutabitur. Quamobrem hoc nobis ipsis persuadeamus, fratres, tentationis tempore ad spes humanas minimè cōfugere, atque hinc nobis auxilium aucupari, verum in lachrimis & gemitibus, & diligenti precatatione, atque intento per vigilio orationes fundere. Sic enim auxilium de tribulatione capit, qui humanam opem vt vanam aspernat.

Psal. 59.

Gemitum societas ei solatium affert, qui in doloribus versatur.

Molesta est iis obiurgatio, quorum animus mœrore afflictus ac profligatus est.

Accidit nonnunquam, vt commodum ad salutem pharmacum sit afflictio.

Naz.

Imperatores quoque humiles reddit calamitas.

Rebus molestis ne valde discrucieris. Nam quò minus molestia ex iis conceperimus, hoc quoque minus molestæ erunt.

Pro iis, quibus afficimur, incommodis, vel peccata dissolvimus: vel, si tot peccata nō habemus, luculentiores coronas accipimus.

Chrysof.

Si in cœlorum regnum ingredi studes, afflictionem accerse. Nam qui afflictionibus non premitur, non ingreditur: quandoquidem arcta est ianua.

Mat. 7.

Nili.

Qui seipsum in arcta via premit, hic quoque proculdubio diuinam illam latitudinē ac requiem, quæ in cœlesti aula est, consequetur. Qui autem in præsentī vita per delicias, ac temulentiam, & fluxam ac marcescentem gloriam, seipsum dilatat, haudquaquam illic introibit.

Imperavit tibi Deus, vt in die tribulationis ipsum inuoces. Quocirca non est cunctandū hoc facere: verum, cum semper alias, tum præsertim calamitosis temporibus Dei opem implorare oportet: vt hostibus ostendamus, nos verum acerbis acerbis minimè absorptos esse, verum cum fiducia oculos in Deum coniectos habere.

Cassian.

Tristitia
spiritus
grauē no-
bis tenta-
tionem in-
fert.

Quintum nobis aduersus tristitiæ spiritum certamen est, qui tantas animæ tenebras offundit, vt spirituales omnem contemplationem ipsi eripiat, eamque ab omni proba actione deterreat. Nam cum malus hic spiritus animam arripuerit, eamque prorsus caligine affecerit, iam nec eam preces cum alacritate fundere, nec sacrarum lectionum utilitati constanter incumbere sinit, non lenem, atque societatis cōmunicatiōisque cū fratribus cultorem esse hominem patitur. Imò ita eum afficit, vt ipsam quoque vitæ promissionem oderit. Quare hoc nobis propositum sit, vt spirituale certamen obeamus, atque quàm diligentissime cor nostrum à tristitiæ spiritu integrum seruemus. Vt enim tinea vestimentum, &

simile.

vermis lignum sic mœror hominis animam erodit, hoc nimirum ipsi persuadens, vt bonos omnes congressus cœrūsque fugiat: ac ne à sinceris quidem amicis consilium capere sinens, nec denique benignum vllum ac pacatum responsum dare permittens. Quin potius, vbi animam omnino tenuerit, acerbitate ipsam & fastidio implet. Ac deinceps nobis hoc in mentem immittit, vt homines, tanquam nobis huiusce tristitiæ authores, fugiamus, aut quòd hac ratione molestiam quandam vitare debeamus, vt fornicationem, pecuniarum cupiditatem, iram, ac reliquos affectus. Hæc porrò per orationem, ac spem in Deum, & diuinarum Scripturarum meditationem, curatur.

De morte, & inferni statu.

CAP. LII.

Iob. 7.

Psal. 6.

29.

I descenderit homo in infernū, non ascendet vltra, neque cognoscat eū amplius locus eius. Terra tenebrosa, & caliginosa, terra tenebrarum æternarū, vbi non est lumen, nec vitam hominum videre licet.

Non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi? Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Nunquid

A Nunquid confitebitur tibi puluis, aut annuntiabit veritatem tuam? Nunquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, aut veritatem tuam in perditione? Non mortui laudabunt te Domine, neque omnes, qui descendunt in infernum.

Altissimum quis laudabit in inferno? A mortuo quasi nihil sit, perit confessio. Non est in inferno argumentum vitæ. O mors, quam amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis, viro quieto, & cuius viæ prosperæ sunt in omnibus, & adhuc valenti accipere cibum. O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui minoratur viribus, defecto ætate, & cui de omnibus cura est, & incredibili, qui perdit patientiam.

Infernus & perditio non implentur.

B Mala, quæ in inferno sunt, Deum auctorem non habent, sed nos ipsos. Infernus commune hospitium est, & luctuum officina.

Prou. 27.

Infernus
luctuum
officina.

De mortuis: & quod eorum causa lugendum non sit.

C A P. L I I I.

VPER mortuo non incidetis carnes vestras.

Leuit. 19.

Doleo super te, frater mi Ionatha, decore nimis, & amabilis super amorem mulierum. Surrexit Dauid de terra, & lotus vinctusque est: cumque mutasset vestem, ingressus est domum Domini, & adorauit, & venit in domum suam, petiuitque ut ponerent ei panem, & comedit. Dixerunt autem ei serui sui:

2. Reg. 1.

12.

C

Quis est sermo quem fecisti? Propter infantem, cum adhuc viueret, ieiunabas & flebas: mortuo autem puero surrexisti, & comedisti panem. Qui ait, Propter infantem, dum adhuc viueret, ieiunavi & fleui. Dicebam enim: Quis scit si forte donet eum mihi Dominus, & viuat infans? Nunc autem quia mortuus est, quare ieiuno? Nunquid eum potero reuocare amplius? Ego vadam magis ad eum: ille verò non reuertetur ad me.

Consumpserunt in bonis vitam suam: in quiete autem inferni dormierunt.

Iob. 21.

Ibi requieverunt fessi robore, & quondam vincti pariter sine molestia. Non audierunt vocem exactoris. Paruus & magnus ibi sunt, & seruus non timens dominum suum. Si mortuus fuerit homo, viuet, confectis diebus vitæ suæ. Ingrederis in abundantia sepulcrum, sicut infertur aceruus tritici in tempore suo.

3.

5.

D

Mors viro requies. Benedictio perituri veniebat super me.

29.

Melius est ire in domum luctus, quam in domum conuiuij. Cor sapientum, vbi tristitia est: & cor stultorum, vbi lætitia. Quoniam profectus est homo in domum seculi sui: & circumdederunt in foro qui plangunt. Sicut egressus est nudus de utero matris suæ, sic reuertetur, & nihil auferet secum de labore suo.

Eccl. 7.

5.

Melior est dies mortis, quam dies natiuitatis.

7.

Consummatus in breui expleuit tempora multa. Placita enim erat Domino anima illius. Idcirco properauit educere illum de medio iniquitatis.

Sap. 4.

Ne absis à plorantibus: & cum lugentibus luge. Noli lætari super mortuo:

Eccl. 7.

E

omnes enim morimur. Musica in luctu importuna narratio. Super mortuum plora: defecit enim lux eius. Luctus mortui septē dies. Fili, in mortuum produca chrimas, & quasi dira passus incipe plorare: & fac planctum secundum meritum eius vno die, vel duobus propter detractionem, & consolare propter tristitiam. Scito enim quia non est reuersio: & huic nihil proderis, & te ipsum offendes. A tristitia enim egreditur mors. Cum morietur homo, hereditabit serpentes & bestias, & vermes.

22.

38.

10.

Nec mulieribus, nec viris permisum est luctui ac lacrimis impensius indulgere, verum hætenus dumtaxat, ut ex rebus tristibus ac molestis non nihil mæstitiæ cōtrahant, ac paululum quiddam illachrimet, idque taciti, ac non clamantes & eiulantes, nec vestem lacerantes, aut puluere se aspergentes, aut quicquid aliud huiusmodi rerum, quæ turpiter ab ijs affe-

Basil. Ho. de gratiar. actioni. fugiendum